

Enhet och dualitet

Välkomna, mina käraste vänner. Må denna kväll vara en välsignelse och ett berikande för var och en av er här och för alla som läser dessa ord. Må ni öppna era sinnen och hjärtan så att ni kan förstå er själva på djupet. Och om ni inte kan förstå omedelbart, kanske några av dessa ord slår rot i ert psyke och bär frukt senare. En fullständig förståelse av det här föredraget kan bara nå er när ni arbetar er igenom de djupa lagren i ert omedvetna, där det som jag här säger gör sig gällande.

Det finns två grundläggande sätt att närma sig livet och jaget. Eller för att uttrycka det annorlunda, det finns två grundläggande möjligheter för det mänskliga medvetandet: det dualistiska och det förenade planet. Majoriteten av människor lever huvudsakligen på det dualistiska planet där man uppfattar och upplever allting i motsatser: antingen/eller, bra eller dåligt, rätt eller fel, liv eller död. Praktiskt taget allting du stöter på, varje mänskligt problem, formas med andra ord av denna dualism. Den förenande principen¹ kombinerar dualismens motsatser. Genom att transcendera dualismen, transcenderar man också den smärta som den orsakar. Få människor transcenderar det dualistiska planet och de flesta upplever således endast en tillfällig försmak av det dualistiska planets gränslösa utblick, visdom och frihet.

På medvetandets förenade plan finns det inte några motsatser. Det finns inte något gott *eller* dåligt, inte något rätt *eller* fel, inte något liv *eller* någon död. Det finns enbart gott, enbart rätt, enbart liv. Det är dock inte det slags goda eller rätt eller liv som endast omfattar den ena polen av de dualistiska motsatserna. Det transcenderar dem båda och skiljer sig helt från båda av dem. Det goda, det rätta, det liv som finns på det förenade medvetandeplanet kombinerar båda dualistiska poler, så att det inte finns någon konflikt. Detta är anledningen till detta att leva i ett förenat tillstånd, i absolut verklighet, skapar lycksalighet, obegränsad frihet, uppfyllelse och det obegränsade förverkligandet av möjligheter som religioner kallar himlen. Himlen är oftast tänkt att utgöra en plats i tid och rum. Så är det förstås inte. Himlen utgör ett medvetandetillstånd som kan förverkligas när som helst av varje individ, vare sig det är en människa i en köttlig kropp eller någon som inte lever i en materiell kropp.

---

¹ Eng. "unified principle". I de engelska föredragen förekommer även termerna "unifying principle", "unitive principle" och "unitary principle" som alla tycks hänvisa till samma princip. De olika varianterna har genomgående översatts till den förenande principen. Andra möjliga översättningar är den enhetliga principen eller den enande principen. Övers. anm.

Det förenade medvetandetillståndet uppnås genom förståelse eller vetande. Livet på det dualistiska planet utgör ett ständigt problem. Man måste kämpa med den godtyckliga, illusoriska uppdelning av den förenande principen, genom vilken saker blir till motsatser som medför konflikter. När oförenliga motsatser skapas på detta sätt, uppstår det en spänning i det inre och därför med omvärlden.

Låt oss förstå denna särskilda kamp och därmed den mänskliga besvärliga situationen lite bättre. I ditt verkliga jag äger du redan ett förenat sinnestillstånd, oavsett hur omedveten och okunnig du är om det. Detta verkliga jag förkroppsligar den förenande principen. Även de som aldrig har hört talas om något sådant, har en djup längtan och en mestadels omedveten föräning om ett annat sinnestillstånd och en annan livsupplevelse än den de känner till. De längtar efter den frihet, lycksalighet och det herravälde över livet som det förenade medvetandetillståndet erbjuder.

Denna längtan misstolkas av personligheten, delvis för att det är en omedveten längtan efter lycka och uppfyllelse. Men låt oss förstå exakt vad som egentligen menas med dessa ord. De innebär att de dualistiska motsatserna förenas, så att det inte längre finns någon spänning, konflikt eller rädsla. Världen blir följaktligen levande och jaget är mästaren, inte på ett stramt, spänt, fientligt sätt, utan i den bemärkelse att livet kan bli precis vad individen bestämmer att det ska vara. Denna frihet och befrielse, detta herravälde och denna lycksalighet eftersöks medvetet och omedvetet.

Denna längtan misstolkas dels för att den är omedveten – bara en diffus känsla djupt inne i själen. Men även när den teoretiska kunskapen om ett sådant tillstånd finns, misstolkas den fortfarande av ytterligare en anledning. När friheten, herraväldet, förenandet och den resulterande lycksaligheten i det förenade medvetandetillståndet eftersträvas på det dualistiska planet, måste en enorm konflikt uppstå på grund av att detta är absolut omöjligt att uppnå på detta plan. Ni strävar efter att uppfylla er djupa längtan efter att transcendera och finna ett nytt medvetandetillstånd djupt inom er där allting är ett. När detta söks på ett plan där allting är uppdelat, kan ni aldrig finna det ni söker. Man kommer att vara förtvivlad och splittra sig själv ytterligare i konflikter, för illusioner skapar dualitet.

Detta sker till största del hos människor som är okunniga om dessa möjligheter, men det sker också hos människor som är mer andligt upplysta men likväl är okunniga om både skillnaden mellan dessa två plan och hur de kan lära sig att transcendera det dualistiska planet i sin praktiska dagliga tillvaro.

När den diffusa längtan efter eller den precisa teoretiska vetenskapen om det förenade medvetandep Janet missförstås och därför söks på det dualistiska planet, sker detta: Du förnimmer

att det finns bara gott, frihet, rätt, skönhet, kärlek, sanning och liv utan någon hotande motsats, men när du tillämpar detta på det dualistiska planet kastas du omedelbart in i just den konflikt som du försöker undvika. Du kämpar sedan för den ena dualistiska aspekten och emot den andra. En sådan kamp gör transcendensen omöjlig.

Låt mig demonstrera detta i ett välbekant vardagligt mänskligt problem, så att ni kan förstå dessa ord mer konkret. Låt oss anta att du grälar med en vän. Från din position är du övertygad om att du har rätt; därför har vännen omedelbart fel. Med en dualistisk förståelse kan frågor bara vara antingen/eller. Resultatet tycks ha större betydelse än frågan i sig, för när känslornas intensitet verkligen undersöks, har den ofta inte någon relation till den egentliga frågan. Den står snarare i proportion till en fråga om liv och död. Även om detta kan tyckas irrationellt på en medveten nivå, innebär att ha fel verkligen död på ett omedvetet plan, för att ha fel innebär att vara förnekad av den andra. På det dualistiska planet är din identitetskänsla associerad med den andra personen, inte med ditt verkliga jag. Så länge du enbart upplever dig själv som det yttre egojaget, kommer du att vara beroende av andra. Bara när du har förverkligat ditt väsens centrum, som förkroppsligar ett förenande, upphör ditt liv att vara beroende av andra. Ett litet gräl blir därför verkligen en fråga om liv och död, vilket förklarar känslornas intensitet när det gäller att bevisa att du har rätt och den andra har fel.

På det dualistiska planet slutar alla problem med antingen liv eller död. Livet blir enormt viktigt för att undvika döden. Ofta är människor så rädda för döden att de utan omsvep flyr in i den. Sådana individer undgår inte sin rädsla för döden. Tvärtom. Deras ständiga kamp med livet, som följer av deras rädsla och kamp mot döden, gör dem så olyckliga att de tror att de inte är rädda för döden. Detta är en illusion så länge livet upplevs på det dualistiska planet, så länge den ena sidan ses som viktig och kämpas för och den andra sidan ses som ett hot och kämpas emot. Så länge du känner att du måste vinna på grund av att din sida är sann medan den andras sida är falsk, är du djupt invecklad i dualitetens värld och därför i illusioner, konflikter och förvirring. Ju mer du kämpar på detta sätt, desto större blir förvirringen.

Människor är vanemässigt tränade genom sin uppfostran, och allting som de lär sig från sin omgivning bekräftar att man måste kämpa för den ena och emot den andra av alla slags motsatser. Detta gäller inte bara för materiella frågor, utan ännu mer för begrepp. Varje sanning kan således delas upp i två motsatser där man håller sig till den ena som ”rätt” och den motsatta aspekten tillkännages som ”fel” idé. I själva verket kompletterar båda varandra. På det förenade planet är inte någon av aspekterna tänkbar utan den andra. Där är komplementen inte ”fiender” eller negationer av varandra; endast på det dualistiska medvetandeplanet är de så motsatta. Där mångfaldigas varje konflikt till intrikata underavdelningar till den primära dualistiska splittringen.

Eftersom allt detta är en produkt av en illusion, ju längre konflikten fortsätter, desto mindre kan den lösas och desto mer blir man hopplöst insnärjd i den.

Låt oss nu gå tillbaka till vårt exempel och visa hur det är så. Ju mer du bevisar att din vän har fel, desto mer friktion finns det och desto mindre erhåller du det som du trodde att du skulle erhålla genom att bevisa att du har rätt och din vän fel. Du tror att genom att bevisa att du har rätt och din vän har fel, kommer din vän slutligen att acceptera och älska dig igen och allting kommer att vara väl. När du inte lyckas, misstolkar du detta och försöker ännu trägnare, för du tror att du inte tillräckligt har bevisat att du har rätt och den andra fel. Sprickan vidgas, din ängslan ökar och ju fler vapen du använder för att vinna kampen, desto djupare blir svårigheterna, tills du faktiskt skadar dig själv och den andra och handlar mot ditt eget bästa intresse. Du ställs då inför en ytterligare konflikt som uppstår ur den första dualistiska splittringen. För att undvika en total spricka, med alla dess verkliga och inbillade hot – då en verklig skada har börjat ta form – står du nu inför alternativen av att behöva ge efter för att blicka din vän och undvika ytterligare skador på dig själv eller att fortsätta kämpa. Eftersom du fortfarande är övertygad om att det finns ett rätt kontra ett fel, berövar ett sådant blickande din självaktning och du slåss mot detta. Oavsett om du använder den här ”lösningen” eller inte, kommer du att slitas mellan att slåss eller att underkasta dig. Båda skapar spänning, oro och inre och yttre nackdelar.

Det utvecklas därmed en andra dualitet ur den första. Den första är: ”Vem har rätt och vem har fel? Bara jag kan ha rätt. Annars är allting dåligt.” Den andra är att antingen ge efter för ett fel som du inte kan medge, för att det är ett totalt fel, eller att fortsätta striden. Att medge ett fel innebär döden i en bemärkelse. Du står alltså inför alternativen av att medge ett fel, vilket innebär döden i det djupa psyket, för att undvika fruktade konsekvenser och möjligheten av en verklig risk där du försätter ditt liv i en allvarlig nackdel, återigen döden i den djupaste bemärkelsen, eller att insistera på att du har helt och hållet rätt. Vart du än vänder dig finner du död, förlust och förintelse. Ju starkare du kämpar för och emot, desto mindre finns det att kämpa för och desto mer vänds alla alternativen mot dig. Illusionen av att den ena sidan var bra och den andra var dålig har fört dig till nästa oundvikliga steg på denna illusoriska väg, som är att alla alternativ är dåliga. All dualistisk kamp är dömd att leda dig in i ytterligare fällor, som alla är produkter av en illusion.

När vägen till den förenande principen väljs, kommer snart det som först såg ut att vara det ena med säkerhet bra och det andra uppenbart dåliga att upphöra att vara så, och oundvikligen stöter du på bra och dåligt i båda ändar. När man fortsätter ytterligare på denna väg, finns det inte längre något dåligt, utan enbart bra. Vägen leder djupt in i det verkliga jaget, in i sanningen som går långt bortom det rädda lilla egots intressen. När den här sanningen söks djupt inuti jaget, närmar man sig det förenade medvetandetillståndet. Vårt exempel är banalt och kan översättas till många vardagliga frågor, stora eller små. Det kan uttrycka sig som ett litet gräl mellan partners eller som

en konflikt mellan länder i krig. Den finns i alla svårigheter som mänskligheten möter, individuellt och kollektivt. Så länge man befinner sig i den här illusoriska dualistiska konflikten, kommer man att uppleva hopplöshet, för *det finns inte någon väg ut på det dualistiska tankeplanet*. Så länge själva din existens identifieras med egojaget och därmed med den dualistiska inställningen till livet, kan du inte undgå att vara förtvivlad, oavsett hur mycket denna förtvivlan täcks över eller tillfälligt lindras genom kortvariga framgångar med det önskvärda alternativet av de två motsatserna. Hjälplosheten och hopplösheten, den dualistiska kampens bortkastade energi, berövar dig din födslorätt. Du kan endast finna din födslorätt på det förenade planet.

Eftersom allting som ni lär er av er utbildning och omgivning är inriktat på dualistiska normer, är det inte förvånande att ni är helt bundna till och anpassade till detta medvetandetillstånd. Och även när ni lär er om den här andra möjligheten, är ni rädda för den. Ni kan inte tro på den och håller fast vid vad ni vet. Detta skapar en ond cirkel på så sätt att dualistiska regler och föreskrifter, som betingar er till detta sätt att leva, i sig är ett resultat av rädslan för att ge upp det egoistiska tillståndet som ensamt tycks garantera livet. Att ge upp detta egotillstånd tycks innebära att er individualitet utplånas, vilket naturligtvis är helt felaktigt. Ni har således dessa dualistiska regler på grund av era felaktiga rädslor och ni håller fast vid de falska rädslorna på grund av er indoktrinering.

Innan vi diskuterar mer i detalj varför ni håller fast vid det smärtsamma dualistiska tillståndet, trots att det förenade medvetandeplanet är direkt tillgängligt, skulle jag vilja säga något mer om hur ett förenande kan förverkligas inom er själva. Det verkliga jaget, den gudomliga principen, den oändliga intelligensen eller vad man nu vill kalla det inre djupa centrum som finns i varje människa, inrymmer all visdom och sanning man överhuvudtaget kan föreställa sig. Sanningen är så vidsträckt och så direkt tillgänglig att ingen mer konflikt existerar när denna sanning tillåts att träda i kraft. Alla om och men i det dualistiska tillståndet upphör att existera. Den här medfödda intelligensens kunskap överträffar vida egots intelligens. Den är helt objektiv; den bortser från det lilla, fåfänga egenintresset – och detta är en av anledningarna till att ni är rädda för och undviker kontakt med den. Sanningen som flödar ut ur den utjämnar jaget med andra. Långt ifrån att vara den förintelse som egot fruktar, öppnar sanningen upp en skattkammare av pulserande livskraft och energi som ni vanligen använder endast i en mindre grad och som ni missbrukar när ni riktar er uppmärksamhet och ert hopp mot det dualistiska planet, med dess stramt hållna uppfattningar, falska idéer, fåfänga, högmod, egenvilja och rädsla. När detta levande centrum aktiverar dig, börjar du ditt obegränsade förverkligande, en process vars fullbordan blir möjlig just på grund av att det lilla egot inte längre vill missbruka den för att finna liv, så som det gjorde på det dualistiska planet.

Det förenade, verkliga jaget kan alltid kontaktas. Låt oss återigen gå tillbaka till vårt exempel för att se hur. Den svåraste handlingen att utföra, som i verkligheten är den enklaste möjliga handlingen, är att ställa frågan ”Vad är sanningen i den här frågan?”. I det ögonblick som du är mer inriktad på sanningen än på att bevisa att du har rätt, kontaktar du den transcendent, förenade sanningens gudomliga princip. Om önskan om att vara i sanning är genuin, måste inspirationen komma. Oavsett hur starkt omständigheterna tycks peka i en viss riktning, måste du vara villig att göra avkall och ifrågasätta om det du ser är allt som finns i frågan. Denna generösa integritet öppnar vägen till det verkliga jaget.

Detta blir lättare att fullfölja om du beaktar att det inte nödvändigtvis är en fråga om antingen/eller, utan att det kan finnas aspekter av rätt i den andra personens uppfattning och aspekter av fel i din, aspekter som du hittills inte har sett på grund av att din uppmärksamhet inte ens var riktad mot den möjligheten. Detta sätt att närma sig ett problem öppnar omedelbart vägen för att höja sig till det förenade tillvaroplanet och låta sig röras av det verkliga jaget. Det frigör omedelbart en energi som tydligt känns när denna handling sker med ett djupt och uppriktigt åtagande. Det medför en frigörelse från spänning.

Vad du då upptäcker skiljer sig alltid helt från både det du hoppades på och var rädd för på det dualistiska planet. Du upptäcker att du inte har så rätt och är så oskyldig som du trodde, inte heller att du har så fel som du fruktade. Du upptäcker detta även för din motståndare. Du upptäcker snart aspekter av frågan som du aldrig tidigare såg, även om de inte nödvändigtvis var dolda. Du förstår precis hur tråtan uppstod i första hand, vad som ledde till den, vad dess historia var långt innan dess faktiska manifestation. Med sådana upptäckter vinner du insikt i relationens själva natur. Du lär dig om dig själv och den andra, du ökar din förståelse för kommunikationens lagar. Ju större syn du får, desto friare, starkare och säkrare känner du dig. Denna syn avlägsnar inte bara just den här konflikten och visar det rätta sättet att räta ut den, utan den uppenbarar också viktiga aspekter av dina generella svårigheter och gör det lättare att avlägsna dem genom denna förståelse. Den dynamiska friden som kommer från denna utvidgade förståelse är av bestående värde. Den påverkar ditt självförverkligande och ditt dagliga liv. Vad jag beskrev är ett typiskt exempel på en förenad, intuitiv förståelse: att veta sanningen. Efter det synbarliga inledande behovet av mod och det tillfälliga motståndet mot att se en vidare sanning än den egoistiska sanningen, blir din väg så mycket lättare än den kamp som följer på det dualistiska livets plan där antingen/eller råder.

Innan du kan ta dig till det förenade sättet att tänka och vara, kommer spänningen att öka, eftersom du, så länge du är kvar på det dualistiska planet, kämpar emot ett förenande för att du felaktigt tror att i den stund som du medger och ser var du har fel och den andra har rätt, underkastar och förslavar du dig. Du blir ingenting, värdelös, ömklig – och därifrån är det bara ett steg till förintelse i ditt fantasiliv. Att lämna det dualistiska planet känns därför som den största

faran. Spänningen kommer att öka allteftersom dina konflikter trappas upp. Men i den stund som du är villig att vara i sanning, i den stund som du är angelägen och villig, inte bara att se på ditt sätt, din lilla sanning eller ge efter för den andras lilla sanning i rädsla för konsekvenserna om du inte gör det, utan när du önskar äga den större, mer omfattande sanningen som transcenderar båda era små sanningar, kommer en specifik spänning att avlägsnas i ditt psyke. Vägen mot det verkliga jagets manifestation har förberetts.

Låt mig här rekapitulera: De två mest betydelsefulla hindren för det verkliga jaget består av okunnigheten om dess existens och möjligheten att vara i kontakt med det, samt ett stramt, sammandraget psykiskt tillstånd med strama, sammandragna själsrörelser. Dessa två faktorer omöjliggör kontakten med det verkliga jaget och därför med ett förenat tillstånd. Så länge man befinner sig på ett dualistiskt plan, måste man befinna sig i en ständig själslig kramp. Ni kanske kommer ihåg hur ofta jag har diskuterat vikten av att observera era själsrörelser. När du slåss mot en viss dualistisk aspekt och yrkar på den andra, observera dina själsrörelser. Ytligt sett kan du luta dig mot det synbarliga berättigandet av den position du yrkar på. Du kanske säger ”Är jag inte helt berättigad i att bekämpa detta fel i världen?”. På det dualistiska planet kan det verkligen vara så. Men med denna begränsade utblick bortser du från att just detta fel bara existerar på grund av ditt dualistiska sätt att närma dig problemet och din rådande okunnighet om att det finns ett annat sätt att närma sig det. Den resulterande spänningen fördunklar synen av att det finns andra aspekter som både förenar vad du anser vara rätt och vad du anser vara fel, oavsett vad felet faktiskt är.

Denna enkla handling av att vilja ha sanningen kräver flera förutsättningar, där den viktigaste är villigheten att göra avkall på det man håller fast vid, oavsett om det är en övertygelse, en rädsla eller ett omhuldat sätt att vara. När jag säger göra avkall, menar jag bara att ifrågasätta det och vara villig att se att det finns något annat bortom detta synsätt. Detta leder oss tillbaka till varför ni är livrädda för att släppa egots tillstånd och därmed det dualistiska, smärtsamma sättet att leva. Varför gör ni så mycket motstånd mot att förbinda er till detta djupa inre centrum som förenar allt gott och är direkt tillgängligt? Det ligger dock bortom egots personliga små angelägenheter.

Det dualistiska planet är egots plan. Det förenade planet är det gudomliga centrumets värld, det större jaget. Egot finner hela sin existens på det plan som det är hemma i. Att ge upp detta plan innebär att ge upp det lilla egots hävdanden. Detta innebär inte förintelse, men för egot tycks det innebära just detta. Egot utgör i själva verket en partikel, en isolerad aspekt av den större intelligensen, det verkliga, inre jaget. Egot skiljer sig inte från det; det finns helt enkelt bara mindre av det verkliga jaget i det. Eftersom det är separerat och begränsat, är det mindre pålitligt än det som det härstammar från. Men detta innebär inte att egot måste förintas. Egot kommer i själva verket till slut att integreras med det verkliga jaget så att det bara finns ett jag, som kommer

att vara rikligare, bättre rustat, visare. Det kommer att ha fler och bättre tillgångar än ni kan föreställa er.

Men det separerade egot tänker att denna utveckling innebär förintelse. På sitt okunniga, begränsade sätt existerar egot endast som ett separerat väsen och eftersträvar därför ytterligare separation. Eftersom det begränsade medvetandet ignorerar att det verkliga jaget finns – även om det accepteras som en teori, kommer dess levande verklighet att ifrågasättas så länge som personliga missuppfattningar inte avlägsnas – har det en rädsla för att släppa taget och lösgöra sitt hårda grepp, själva självrörelsen som leder till det verkliga jaget. Detta är egots ständiga kamp tills det upphör att slåss mot en motsats genom upprepade insikter om en vidare sanning i varje liten personlig fråga.

Det verkliga jaget kan inte manifesteras så länge som personliga problem inte rätas ut. Men processen att göra det och de första antydningarna av självförverkligandet överlappar ofta varandra; det ena främjar det andra. Många av mina vänner kan använda dessa ord för att närma sig sina problem på ett nytt sätt, även om det inte finns något nytt i mina ord som sådana. Detta sätt att se på er grundläggande mänskliga kamp kan emellertid hjälpa er avsevärt. Så länge du är helt identifierad med ditt ego, kommer du att fortsätta att odla mer separation och följderna måste bli att du idealiserar dig själv. Att förhärliga och idealisera sig själv tycks ur detta perspektiv vara den synbarliga räddningen som garanterar en lindring av den existentiella rädslan. Egot tänker ”Om alla runt omkring mig betraktar mig som speciell, bättre än andra, smart, vacker, begåvad, lycklig, olycklig eller till och med dålig” – eller vilken specialitet du nu har valt för ditt idealiserade självförhärligande – ”då kommer jag att få det nödvändiga godkännandet, kärleken, beundran, samförståndet som jag behöver för att leva”. Detta argument innebär att du någonstans innerst inne tror att du bara kan existera genom att märkas, bejakas och bekräftas av andra. Du känner att om du går förbi obemärkt, upphör du att leva. Detta låter kanske överdrivet, men det är det inte. Det förklarar varför den idealiserade självbilden är så destruktiv. Du känner dig mer säker när du gör sig själv bemärkt än när du gör positiva ansträngningar.

Din räddning tycks alltså ligga hos andra som skulle erkänna din existens bara om du är speciell. Samtidigt vill det misstolkade budskapet från det verkliga jaget att du ska bemästra livet, men du bemästrar det på fel plan och tror att du måste besegra varje motstånd som står i din väg. Varje personlig falsk lösning är ett sätt att försöka undanröja hindren på vägen till att vara speciell. Vilken falsk lösning som väljs beror på individuella karaktärsdrag, på omständigheter och tidiga influenser. Oavsett vilka de är – och det finns tre grundläggande: den aggressiva, den undergivna och den tillbakadragna lösningen – är de avsedda att triumfera över andra och upprätta din frihet och uppfyllelse.

Din existens tycks vara garanterad när du är helt älskad, accepterad och betjänad av andra och du hoppas att uppnå detta genom att triumfera över dem. Du kan nu se att du styrs av en rad felaktiga slutsatser, som alla skiljer sig helt från verkligheten.

Alla dessa reaktioner och övertygelser kan förstås bara konstateras när ni har lärt er att erkänna dem. Man behöver också ifrågasätta innebörden av en särskild reaktion och se bakom fasaden, bortom vad den utger sig för att innebära. När du väl erkänner detta, är det enkelt att bekräfta att alla dessa missuppfattningar styr dig och berövar dig verklighetens skönhet. Du kommer vidare att se – inte som en teori, utan som en verklighet – att ditt liv inte beror på andras bekräftelse av din existens, att du inte behöver vara speciell och separerad från andra, att just detta vidhållande håller dig fången i ensamhet och villfarelse, att andra kommer att ge dig kärlek och acceptans bara när du inte vill vara bättre än dem eller speciell eller annorlunda än dem. Denna kärlek kommer också att komma till dig när ditt liv inte längre är avhängigt den.

När du verkligen har uppnått kunskap, kan din prestation inom vilket område det än må vara inte ha den effekten på andra som den har när prestationen tjänar till att avskilja dig. I det ena fallet kommer din prestation att vara en bro till andra, eftersom den inte utgör ett vapen mot dem. I det andra fallet kommer den att skapa motsättningar eftersom du vill prestera för att vara bättre än andra, vilket alltid innebär att andra borde vara mindre. När du behöver bli bättre genom dina prestationer, måste det du ger till världen vända sig mot dig eftersom du erbjuder det i en anda av krig. När du ger dina prestationer i syfte att berika livet och andra, kommer du och ditt liv att förbättras genom det eftersom det du erbjuder ges i en anda av fred. I det senare fallet blir du en del av livet. När du tar från livet – och det levande centrumet inom dig själv – och ger tillbaka till livet som en integrerad del av det, agerar du enligt den förenande principen.

Närhelst du är övertygad om att ”för att leva måste jag vara bättre än andra, jag måste vara separerad”, är besvikelse oundvikligt. Denna övertygelse kan inte frambringa det önskade resultatet eftersom den vilar i en illusion. Den dualistiska uppfattningen är ”mig kontra den andra”. Denna illusoriska övertygelse gör övergången från det dualistiska till det förenade medvetandeplanet så svår, eftersom att ge upp denna ”kamp mot den andra” tycks innebära att tillintetgöra sig själv. Ju mer du bekämpar andra, desto mindre kommer de att följa dina krav för att bekräfta ditt jag och desto mer kommer du att uppleva det som en fara som likställs med att ge upp kampen i sig. Vart du än vänder dig tycks vägen alltså vara blockerad. Du gör dig helt beroende av andra med din illusoriska föreställning om att såvida de inte godkänner dig är du förlorad, medan du samtidigt försöker övervinna dem och triumfera. Du kommer att ogilla det förstnämnda och känna dig skyldig för det sistnämnda. Båda skapar en intensiv frustration och oro; inget av dem ger någon som helst räddning.

Lägg märke till den initiala obenägenheten att ifrågasätta dina antaganden kring en problematisk fråga i ditt liv. Det yttre problemet är så smärtsamt bara på grund av att den inre fejden är mellan liv och död – eller du tror så. Villfarelsen i detta kan bara konstateras när du vågar granska dina reaktioner ärligt och precist. Även om vissa av er har kommit ganska långt i detta arbete och kan se och möta er själva i viss grad, lyckas ni fortfarande gömma er från problem när de blir riktigt smärtsamma och skrämmande. Detta är själva stöttestenen, eftersom genom att dra er undan från det som verkar vara så smärtsamt och skrämmande, blir det omöjligt att avtäcka villfarelsen i den dolda övertygelsen. Du håller kvar vid den i hemlighet, vilket är en följd av ditt dualistiska perspektiv, men den påföljande inre striden ger upphov till den sammandragna inre rörelsen som försvagar dig. Den paralyserar dina fritt flödande energier och omöjliggör övergången till det förenade planet. När du ser på dina problem på ett så objektivt och obundet sätt som du kan uppbåda och uttrycker det verkliga jagets vidare utblick, samtidigt som du riktar din bästa avsikt och vilja till frågan som stör dig med en genuin önskan om att vara opartisk, kommer du först att märka att du drar dig undan från en sådan önskan och att du på ett mer eller mindre öppet eller subtilt sätt täcker över din önskan om att fly. Fånga dig i den akten och gå modigt vidare, ställ dig ytterligare frågor och nå djupare. Du kommer då till slut att börja se att den yttre svårigheten utgör en symbolisk representation av din inre fejd där du slåss för livet mot döden, för existensen mot förintelsen. Du kommer att se vad du uppenbarligen tror krävs av andra för att du ska existera.

När du har nått fram till denna nivå av ditt väsen, kommer du att kunna ifrågasätta dina rättesnören som lägger grunden för detta. Och detta är det första steget för att möjliggöra övergången från dualistiska misstag till den förenade sanningen. Du kommer vidare att märka att det också känns som en förintelse att släppa ideal och övertygelser, för att ha fel innebär att dö och att ha rätt innebär att leva. I den stund som du går igenom den här rörelsen av att öppna upp och har modet att vilja se sanningen, en mer fullständig sanning än vad du kan se just nu i vilket problem det än handlar om, kommer en ny frid och en ny intuitiv kunskap om hur saker och ting förhåller sig att infinna sig. Någoting i din förhärdade psykiska substans har luckrats upp och kommer ytterligare att bereda vägen för ett fullt självförverkligande.

Varje gång du luckrar upp klimatet i ditt psyke bereder du vägen för det slutliga, fulla uppvaknandet till ditt inre centrum som inrymmer allt liv, all sanning, all förenad godhet i skapelsen. Varje steg i den här riktningen överger ännu en missuppfattning och varje missuppfattning representerar ytterligare belastning. Att ge upp vad som först tycktes vara ett skydd mot att förintas, kommer nu att avslöjas för vad det verkligen är: börda, lidande, fängelse. Du förstår då det befängda faktumet att du i själva verket är emot att lämna det dualistiska livet med alla dess svårigheter och dess hopplöshet.

Kanske kan ni nu förstå en del av detta och det kommer att hjälpa er på er personliga väg. När ni tillämpar detta i ert dagliga liv, kommer ni att se att de abstrakt klingande orden jag använder här inte är något avlägset, utan är tillgängliga för var och en av er. Ni kommer att se att dessa ord är praktiska och konkreta, om ni bara är villiga att se er själva i relation till livet i en vidare sanning än ni ännu är villiga att ens överväga.

På det dualistiska planet måste du ha allting på ditt sätt. Du måste vinna över livet, över andra, över omständigheter. Du måste bevisa att du är starkare än alla andra krafter i ditt liv som kan gå emot dig. Att gå emot dig innebär att du förlorar och att förlora innebär i sin slutliga analys förintelse. Detta är vad du är rädd för och varför du är så intensiv i denna kamp. Detta är anledningen till att det alltid känns som om något mycket större stod på spel än själva frågan. Detta är anledningen till att känslornas intensitet förnekas, då du vet att det som sker på den medvetna nivån inte står i proportion till dina verkliga reaktioner. Om du ibland vinner över omständigheterna, är det verkligen en varaktig frid du vinner? Inte riktigt, mina vänner.

Just nu kanske du är tillfredsställd och lugn och känner dig trygg. Men hur länge kan du behålla herraväldet över livet när du håller fast vid ett dualistiskt tänkande? Varje nytt problem försätter dig i fara helt om igen och innerst inne vet du om detta, det är bara det att du vet om detta på det falska sättet. Du tror att det är din undergång. Du måste därför ständigt leva i rädsla för att du inte alltid kan vinna. I detta beroende måste livet alltid röra sig enligt dina behov, eller snarare dina inbillade behov. Du blir då förbittrad på dem som hindrar din tillfredsställelse. Du måste bli förbittrad på livet som synbarligen inte låter dig vara. Budskapet som kommer från det verkliga jaget säger: "Din födslorätt är fullkomlig lycka, frihet och herravälde över livet." När du slåss för denna födslorätt enligt dualistiska principer, avlägsnar du dig längre och längre bort från ett självförverkligande där du verkligen skulle kunna ha herravälde, frihet och total uppfyllelse. Allt detta söks med falska medel. De är lika varierande som varje individs karaktär.

Vi har ofta diskuterat falska lösningar. Om ni studerar dem igen i ljuset av detta föredrag, kommer ni att förstå på ett djupare plan vad det handlar om. Ni kommer att se hur ni personligen försöker utkämpa den falska striden som leder till mer förvirring och smärta. De tre grundläggande falska lösningarna utgör helt enkelt medel för att besegra livet på det dualistiska planet för att garantera din existens. Den öppna striden går inte på något vis mer emot sanningen och freden, är inte ett uns mindre aggressiv än den undergivna lösningen, vars fientlighet alltid pyr under ytan. På vilket sätt du än försöker vinna, är du beroende av andra och på omständigheter ofta långt utanför din faktiska kontroll och är därför dömt att misslyckas. Denna fruktlösa kamp förhärdat ditt psykiska material. Ju bräckligare det blir, desto mindre förmögen blir du att kontakta ditt inre väsens centrum där allting du kan tänkas behöva kan återfinnas: vitalt välbefinnande och produktivitet och inre frid, som utgör en biprodukt av att finna det verkliga jaget.

Det enda sättet att verkligen träda in i det förenade tillståndet där du verkligen kan uppnå herravälde, är att släppa taget om det falska behovet av att vinna, vara separerad, vara speciell, ha rätt, ha det på ditt sätt. Upptäck det goda i alla situationer, oavsett om du dömer dem som bra eller dåliga, riktiga eller felaktiga. Detta innebär givetvis inte resignation, inte heller att räddhågat ge efter eller svaghet. Det innebär att följa med livets ström och hantera det som ännu är utanför din omedelbara kontroll, oavsett om det stämmer överens med ditt gillande eller inte. Det innebär att acceptera var du är och vad livet är för dig just nu. Det innebär att vara i harmoni med din egen inre rytm. Detta förfarande kommer att öppna kanalen till ditt gudsjag, så att ett totalt självförverkligande slutligen äger rum. Alla dina uttryck i livet kommer att vara motiverade av och levda genom den gudomliga principen som verkar i dig och uttrycker sig genom din individualitet och integrerar egots förmågor med det universella jaget. En sådan integrering förstärker din personlighet, den förminskar den inte. Den förstärker all din njutning, den tar ingenting som helst ifrån dig.

Må var och en av er förstå att sanningen finns inom er. Allt vad ni behöver finns inom er. Må ni upptäcka att ni faktiskt inte behöver kämpa, som ni ständigt gör. Allt du behöver göra är att få insikt om sanningen, var du än står nu. Allt du behöver göra vid denna tidpunkt är att erkänna att det kan finnas mer inom dig än vad du ser, anropa detta inre centrum och tillåt dig själv att vara öppen för dess intuitiva budskap till dig. Må du upptäcka att detta är möjligt precis där du behöver det som mest i denna särskilda stund. Din måttstock är alltid det som känns mest obekvämt, det som du är mest frestad att titta bort från.

Var välsignade, fortsätt på er underbara väg, som kommer att ta er till insikten om att ni redan har vad ni behöver och är där ni behöver vara. Ni tittar bara bort på grund av att ni är inställda i motsatt riktning. Var i frid. Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter

eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16